

ארז ביטון : וריאציות על נושא של באך

בן, זה יהיה ברחוב יפו
בשעה שהדיוכנים יפנו מעל כל המדרכות
ותפנה לה גם השמש לפי כל ההלכות.
בן, זה יהיה ברחוב יפו
בשעה שחבלים ימתחו על כל המדרכות,
ותמתח גם הצפיה לפי כל ההלכות,
נצמד אנחנו לפי כל ההלכות
על שתיים מן המדרכות.
זה מול זו ללא מלים,
זה מול זו כשני קוים מקבילים
ורק מן האפק נשמע איזה מלמול של תהלים
וכשיגיע כבר הארון
יפרפר בין חזה לגרון
משהו בין תוגה לתרון.
אך למה לרעד ככה על שתי מדרכות
כשהכל מתנהל לפי כל ההלכות.
לא נרעד אפוא לא נמצד אפוא,
נצמד סתם דהויים בלבנו של רחוב יפו,
אבל אולי נתפעל מן הקטיפה השחורה
המובלת על פה לבנה מחוירה.
ואז יעלה הלבן לאכל את האדם של השפתיים
והלב יחור בינתים.
ורק כשהכל ימג במרחב נדע אנחנו נוראות
כי היתה זו אהבתנו שהובלה אלי-קבורות.
ולי ימר מאד, וימר אולי גם לך
ויילד קטן יצעד בסך
לחלל ברחמים גם לי גם לך
את הסויטה מספר שנים של סבסטין באך.
בן זה יהיה ברחוב יפו
בשעה שהדיוכנים יפנו מעל כל המדרכות
והרוח תקום לעורר את כל האנחות.

הפטרה

כְּשֶׁגִּשְׁם אַחֲרוֹן יֵרֵד יֵרֵד בְּחֵרוֹן לְשֹׁטֵף אֶת הָאֲבִיב הָאִילִי הַזֶּה
 נַעֲמֵד אֲנַחְנוּ נִגְדֵךְ
 בְּאֲמָצֵעַ הַרְחֹב הַזֶּה מִזֶּה מִזֶּה
 נִתְפַס בְּשִׁדְיֶךָ בְּשִׁתִּי יְדִינִי
 וְנִצְחָק לְךָ בְּפָנַי
 אִין כְּמוֹךָ לְעוֹלָם.
 אִם יִקְרָה יוֹם אֶחָד
 וְיִדְנִי הַטְּכִסִּיסִית תַּחֲלִיק בְּתַמִּימוֹת גְּמוּרָה
 אֶל לְבַנֵּת יִרְכִיךָ
 נִשְׁבַּע לְךָ בְּכָל הַשְּׁבוּעוֹת
 כִּי הַרְעַד הַזֶּה הָאוֹכֵל אֶת לִבְנוֹ
 יֵאָכֵל בְּכָל פֶּה גַם אֶת בְּשָׂרֵנוּ
 אֶךְ לְבָרִיאוֹת, הַעֲקָר הוּא הַלְבָן שֶׁבֵּין הַיִּרְכָּיִם
 אִם יִקְרָה יוֹם אֶחָד וְנִבִּיט לְךָ יִשָּׂר בְּעֵינַיִם
 אַחַת דָּתְנוּ לְטַבֵּל בְּכַחוֹל עֵינֶיךָ
 הַשׁוֹטֵף אֶת טְחוֹל הַיּוֹתְנֵנוּ.
 נִפְרָפֵר כְּפָרְפֵר מִסְבִּיבֶךָ
 בְּרִדְיוֹס שֶׁל דְּחִיָּה מִגְּנֻטִית
 כְּשֶׁהַקְּטָבִים הֵם אֲהַבְתֵּנוּ הָאֲנוּשָׁה.
 וְאֵנוּ כְּבָר נֹשְׁמִים אֶת גּוֹיַעֲתֶךָ הַקְּרִבָּה הַמְּשֻׁמֶשֶׁת,
 הַמְּשֻׁמֶשֶׁת בְּלַעַג אֶת דַּפֵּק רַקוֹתֵינוּ
 וְזֹאת יִדְעֵנוּ כִּי תִכְרְעֵי לְפָתֵעַ
 בְּשׁוּלֵי הָאֲפֵק שֶׁל חֲזִיוֹנוֹתֵינוּ.
 וְנַעֲמֵד וְנִגְדֵךְ כְּמוֹ בְּחֵלוֹם
 לְאַחוּ בְּשׁוּלֵי שְׁמֵלְתֶךָ
 וְרַק הַרְעַד שֶׁל גּוֹךְ יִזְמַר מִפְּרָפֵר בְּיַדֵּנוּ,
 רַק הַשְּׁדוּיּוֹת שֶׁל חֲזוֹךְ תִּצְרֹב אֶת חֲזוֹנוֹ
 רַק הַחֲלָקָה שֶׁבֵּין הַיִּרְכָּיִם
 תִּלְגֵּלֵג לָנוּ בְּלִבְנָה בְּפָנַיִם וְזֶה הַכֹּל.
 וְאִם יִרְצָה מִיֶּשְׁהוּ, אוֹ אִילִי
 אֱלֹהִים, לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ חֶסֶד אַחֲרוֹן
 חֶסֶד שֶׁל חֵרוֹן מִשְׁפָּט שֶׁל אֲמֵת,
 יִרְצַח אֶת כָּלֵנוּ בְּכַחוֹל עֵינֶיךָ הַיָּמִי הַמֵּת.